

ת"פ 50102/07/19 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד ראשד אלנבארי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 50102-07-19 מדינת ישראל נ' אלנבארי

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
בעניין: מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רעות
זוסמן

המאשימה

נגד

ראשד אלנבארי באמצעות ב"כ עוה"ד
שוקרי אבו טביק

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

הנאשם, הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן (במ/1) המכיל שני אישומים ובהם שתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז, 1977, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק הנ"ל, החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק הנ"ל וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 ח' לחוק הנ"ל.

בהתאם למתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 13.7.19 איים הנאשם באוזני דודתו, על דודו כי: "יתן לו מכה... אני ירביץ לו".

בהתאם למתואר בעובדות האישום השני, ביום 14.7.19 הגיע הנאשם לבית הדודים חמוש במוט ובסכין יפנית, איים על אדם שניסה להרחיקו באומרו לו: "זוז או שאני יחתוך לך את הפנים".

אחר, ניגש לרכבו של אחד הדודים והחל להכות בו במוט עד שנשברה השמשה האחורית (תמונות - במ/5).

בהמשך, הגיעו שוטרים למקום והחלו לאזוק את הנאשם.

הנאשם הוציא מכיסו את הסכין, פתח אותה ואמר לשוטר "זוז מכאן למה אני שוחט אותך". תוך כדי האזוק, הסכין פגעה בידו של השוטר ונגרם לו חתך שטחי בכף יד ימין.

לאחר מכן, הנאשם איים על השוטר כי "אשחט אותך ואת הבן זונה הזה... אני רוצה אותו לא משנה מתי אני משתחרר אני מגיע לכאן ורוצח אותו ואותך".

בהמשך, בתחנת המשטרה אמר לשוטר אחר כי "אני אפגוש אותך בחוץ ויזין אותך", תוך שהוא יורק בפני השוטר ולאחר מכן נשך את השוטר ברגלו (תמונות - במ/5).

ב. מדיניות הענישה וקביעת מתחם:

הערכים המוגנים אחר העבירות שאותן ביצע הנאשם הם השמירה על שלומם, גופם וביטחונם של המתלוננים, ובנוסף, השמירה על אוכפי החוק ועל שלטון החוק שאותו הם מייצגים בפעולתם.

נוכח רצף האירועים שנמשך יומיים, אני סבור כי ניתן לקבוע מתחם ענישה כולל לכל המתואר בעובדות כתב-האישום.

לאור עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום, ולפי עובדות כתב-האישום, אני קובע את מתחם הענישה בין **מספר חודשי מאסר בפועל עד 18 חודשי מאסר בפועל**.

אפנה לפסקי-הדין הבאים שאותם יש לקראו בשינויים המחויבים:

רע"פ 31/15 **אפרסמן נגד מדינת ישראל** (20.1.15): הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בתקיפה שוטרים בעת שביקשו לממש צו הריסה, בכך שדחף שוטרים ונשך אחד מהם ברגלו. לאחר מכן, התנגד למעצרו, הוגש תסקיר חיובי, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל - **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות**.

רע"פ 1922/11 **יניב רחמימוב נגד מדינת ישראל**, תק-על 2011(1), 3445: הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים. הוא החל לאיים על שוטרים, להקניטם, וכאשר אלו ניסו להכניסו לניידת המשטרה החל לתקוף אותם. בנוסף, צורף לתיק זה כתב-אישום נוסף בו הודה בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם בעל עבר פלילי. **נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 10038/08 **בביזיב נגד מדינת ישראל** (30.11.08): איומים על שוטר, **4 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

העבירות שאותן ביצע הנאשם **חמורות**: האיומים החריפים לוו במעשה, התקיפה של השוטר באמצעות סכין, שכל שביקש היה למלא את תפקידו ולאזוק אותו, הגם שנראה שהייתה בלתי מכוונת, והיריקה, הנשיכה המכוונת של רגלו של השוטר הנוסף הם בעלי חומרה מיוחדת.

כידוע, בעבירות אלימות, מגמת הפסיקה היא לחומרה וחומרה יתירה יש לפגיעה בשוטרים.

חובה על בית-המשפט להעניק ללובשי המדים, השומרים על החוק והסדר במדינה "שכפ"ץ" של הגנה, ושכפ"ץ כזה יוענק רק בענישה של ממש, שיש בה משום הרתעת היחיד והרתעת הרבים פן יתנהגו אלו בדרך דומה.

לא בכדי קבע המחוקק ענישה מזערית בעבירה של תקיפת שוטר, ובמקורו, "...לא פחות מחודש ימים".

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה קודמת אחת מבית-המשפט לנוער, שאותה עבר ביוני 2015, בעבירה של חבלה במזיד לרכב (במ/1).

בחנתי את פרוטוקול הדיון (במ/2) ואת אמרתו של הנאשם שהתבררה להיות חסרת כיסוי: "...אני מצטער הייתי קטין וזה לא יקרה עוד פעם, אין מצב, אין לי מה לעשות בעיות ושטויות כאלה" (עמוד 15 שורה 18).

יחד עם זאת, אין בפניי נאשם בעל עבר פלילי, אשר ריצה עונשי מאסר בפועל, שלחובתו מאסרים מותנים, כך שלא ניתן לומר כי דרכו של נאשם זה היא דרך האיומים והאלימות.

בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר ואין כל המלצה שיקומית.

מנגד:

הנאשם צעיר, יליד 1997.

הוא הודה בכתב-האישום ובכך חסך את עדויות השוטרים, את עדות דודו המתלונן ועדות הדוד הנוסף.

הנאשם חולה במחלת האפילפסיה - היא מחלה פעילה (במ/3) שחובלת בו, ונראה כי הוא אינו זוכה לטיפול הרפואי הדרוש לו בתוך כתלי בית-הסוהר. נתון זה הינו בעל משקל לקולה.

מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו (במ/6) ניתן ללמוד, כי הגם שאין קשר בין מחלתו לאלימות המתוארת ואין

כאן כל הצדקה לכך, ועדיין: "ההתרשמות היא מנבדק הלוקה במחלת אפילפסיה, נראה שנתוניו הקוגניטיביים והאינטלקטואליים הינם נמוכים על רקע של תשתית אורגנית, נזק מצטבר של התקפים אפילפטיים, טיפול תרופתי והשימוש בגראס. עם זאת איננו מתרשמים מקיום של פיגור שכלי. כמו כן הנבדק אינו סובל ממחלה נפשית" (עמוד 4). כלומר, יש לשפוט נאשם זה נוכח יכולותיו המוגבלות, ואין דינו של נאשם נעדר כל מוגבלות כדינו של נאשם זה.

עיינתי בהסכם הסולחה מתאריך 15.12.19 בין הדוד לבין הנאשם (במ/7), ויש בו משמעות מסוימת כאשר מדובר בסכסוך בתוך המשפחה, עת ברור לכל כי הצדדים אכן ידרשו ל"...המשך חיי המשפחה זה לצד זו בשלום ובאחוזה, למען עתיד המשפחה כולה" (כפי שנרשם בהסכם). יחד עם זאת, הסכם סולחה שכזה אינו משפיע כלל ביחס לאלימות שנקט כלפי השוטרים.

הנאשם נתון במעצר מתאריך 13.7.19 ותקופת מעצר - להבדיל ממאסר - היא תקופה מיוחדת, קשה, במיוחד למי שאינו מורגל בשהייה בתוך כתלי הכלא והוא בעל התחלואה הנ"ל.

מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, נראה כי השימוש בסכין כלפי השוטר היה אגבי לאיזוקו ובלתי מכוון, לעומת היריקה והנשיכה האלימה המכוונות.

שקלול כל הגורמים דלעיל, מוביל למסקנה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אך לא ברף ו העליון, משום שלמרות העבירות החמורות המחייבות ענישה מרתיעה, הנאשם נעדר עבר פלילי מכביד, הוא בעל מוגבלות רפואית ואינטלקטואלית, הודה, לא ניהל משפט.

ד. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 13.7.19 או לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר, שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או איומים או היזק לרכוש או החזקת סכין.

ד. פיצוי לשוטר - עד תביעה מספר 1 - בסך 1,500 ₪, שישולמו עד ליום 2.2.20.

ה. פיצוי לשוטר - עד תביעה מספר 5 - בסך 3,000 ₪, שישולמו עד ליום 2.2.20.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, א' טבת תש"פ, 29 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.